

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistola Græca Simonis Lithi Miseni Calvinistæ In Sva Elementa

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1605

Pharmaca Pro Ira Ex Sacris Literis, Et Ex Ipsa Miseni epistola.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70627)

te epistola eundem vocauerat porcum Dresden-
sem) valde IRA XIT adhuc, vt audio. Proficiat sibi.
Atque vtinam iraxere velit, donec Papista est. No-
lim te, vt Lutherano vocabulo vtar, iraxere
donec Calvinista es. Pone iram, & vince ani-
mum: & vt ponas vincasque, en tibi ponendi
& vincendi Pharmaca.

Luth. Tom.
2. epist. ad
Spal. fol. 9.

PHARMACA PRO IRA EX SA-
CRIS LITERIS, ET EX IPSA
Miseni epistola.

RINCIPIÒ, voco te hominem ex
Bibliis quodammodo confutum,
ad Biblia. Etsi trepidè id facio. Tre-
pidationem iniicit Lutherus; qui in collo-
quiis *Mensalibus* ait, se *pestimis modis* odisse mu-
scas: eò quòd sint imagines Hæreticorum
& Diaboli. Qua verò ratione Hæreticorum
imaginem gerant, his verbis, sat profectò
Lutheranis, docet nos Lutherus. *Quando*
pulcher aliquis liber aperitur, mox aduolat & inuo-
lat musca; & podice suo hinc inde circumcursat: quasi
diceret: Hic sedeo, & huc debeo balsamum meum suo
stercus allinere. Ita Lutherus: Timeo, Misene;
ne Bibliis expansis facias, quod ab imagine
tua *musca*, Lutherus fieri scribit: timeo, in-
quã, ne pulcherrimis scripturæ sententiis fi-
mum

In Colloq.
Germ Frã-
cof. M. D.
LXXI. fol.
438. b.

num & oletum peruersæ interpretationis illinas.

Explicemus tamen diuinum Codicem: in quo nō pauca monita ab ira directō dehortantia: Vt: *Desine ab ira, & derelinque furorē. Non te superet ira. Aufer iram à corde tuo. Sol non occidat super iracundiam vestram.* Subditque Apostolus. *Nolite locum dare diabolo:* indicans eum, qui in ira perseuerat, Cacodæmoni stationem concessisse, in qua securus quiescat. Monet quoque S. Iacobus, vt quiuis *tardus sit ad iram.* Et addit causam: *Ira enim viri, iustitiam Dei non operatur.* En, Misene, quàm grande malum ira. Est & hoc Ecclesiastæ oraculum. *Ira in sinu stulti requiescit.* Stultus igitur eris, si requiem iræ præbeas; præbebis autem, nisi quàm primum expuleris. Et quid inde sequetur, nisi illud, quod in Prouerbiis scriptum? *Fatuus statim indicat iram suam.* Iam satis indicasti in epistola irā, & cum ira simul auriculas tuas, aut si non tuas, at Midæ, tibi tamen assutas. Numerat quoque Apostolus iram inter opera carnis. Carnalis igitur censeberis, nisi iræ tuę modum posueris.

Nec plura ex sacris literis congero & suggero; Plura suggeres ipse tibi; etsi metuo, ne te defendas exemplo Dei, cui scriptura iram tribuit: sed num propter reditum Iesuitarum
in

in Gallias, qui tibi huius tantæ palamque testatæ iræ amica est causa? Deinde nihil accommodatius, quod tibi reponam, inuenio; quàm illa Casiani. *Nonnullos audiui hunc animæ perniciosum morbum ita excusare tentantes, ut eum detestabiliore interpretatione scripturarum extenuare gestirent; dicentes non esse noxium irasci, cum ipse Deus irasci ac furere dicatur; non intelligentes, quod dum hominibus occasionem pestiferi vitij volunt concedere, immensitati diuinæ ac fonti totius puritatis iniuriam carnalis passionis admisceant. Si irascereris & fureres ut Deus; nemo id tibi vitio verteret. At quia irasceris & furis, ut Misenus, ideo dispiciendum est, quomodo ab hac ægritudine libereris. Quod in luctu dici solet, efficacissime & in ira dicitur, inquit Seneca, utrum aliquando desines, an nunquam? si aliquando, satius est iram relinquere, quàm ab ira relinquere. Sin semper hæc cogitatio durabit, vides quàm impacatam tibi denuncias vitam.*

Cass. lib. 8.

Instit. ca. 2.

Sen. lib. 3.

de ira.

Ut ergo ex his fluctibus euadas, post diuinarum literarum oracula & monita, suadeo, ut iræ tuæ mitigandæ Græcam tuam ad me epistolam accuratè perlegas & perpendas. Ut Lutherus post Biblia primas tribuit Aesopo, & Catonianis moralibus distichis; ita tu proculdubio proximum à Calvinianis Bibliis locum concedis tuæ Epistolæ, quam
cùm

cùm Græca sit, & deuexa iam in tumultum ætate nata; diligis, opinor, instar *πλυγίτη*, & vt oculos tuos. In ea sanandæ iræ tuæ duo præstantissima remedia inuenies. Alterum, *Iesuitas Electis*, hoc est, Calvinianis, *nihil detrimenti afferre posse*. Quid ergo amore tuorum, & metu, ne quid damni patiantur, frustra, ne dicam stultè, irasceris? Alterum, *Iesuitas iterum ex Gallia expulsam iri*. Hac ergo cogitatione & præfensione tua leni animû; & tempera exortas irarum procellas. At cupis, vt id citò fiat, quia iam vicinus es Orco, & Stygius nauita in dies te præstolatur, vt trans irremeabilem vndam vehat. Sed differ etiam aliquid voluptatis ad illam tibi præparatam sedem, nisi Calvinista esse desieris. Quis tandem est, cui omnia in hoc rerum tam variis mutationibus obnoxio statu ad voluntatem vel fluant, vel fluxerint? Quanto gaudio perfunderis, cùm versanti in locis, vbi nullum alioqui gaudium, tibi hîc tam desideratus & exoptatus nuncius afferetur?

Sed progrediamur ad alia medicamina, eaq; ægro alacriter & studiosè adhibeamus: *neque enim sani tantùm esse volumus, sed & sanare*, inquit Seneca; qui etiam sapienter monet, *ne primam iram oratione mulcere audeamus. Surda est*, inquit, *& amens; dabimus illi spatium, remedia in*
remis-

remissionibus profunt. Nec oculos tumentes tentabimus, vim rigentem mouendo incitaturi, nec cetera vitia, dum feruent. Initia morborum quies curat. Et si hic nullum præcipationis periculum. Sat diu iam durauit ira Misenica. Iam dudum prima esse desiit. Iam vetus est, & fermè annuo spatio corroborata.

PHARMACA PRO IRA MISE-
NICA EX PLVTARCHO, SE-
neca, Aristotele.

NON fugit me, quæ Pharmaca lenien-
dæ iræ suæ desideret Misenus; sed
Medici non est dare, quod ægrotus
expetit; sed quod expedit. Inter cæteras ra-
tiones, quibus ira exstinguitur, hæc etiam v-
na est, teste Aristotele; si quis fateatur se non
rectè egisse: dicatque, se pœnitere. *Quasi enim
hoc ipsum pœnæ loco sit, quòd dolent se ita fecisse, seda-
tur ac conquiescit ira.* Atque id notare possumus, ait
Aristoteles, cum à seruis pœnas exigimus: eis enim,
qui negant, & aduersus nos caussam suam defendere
conantur, seuiores; at eis, qui se meritò vapulare fa-
tentur, placabiliores sumus. Vellet nimirum Mi-
senus, vt auctores nostræ in integrum resti-
tutionis faterètur se grande piaculum com-
mississe; cuius se admodum pœniteat; hancq; pœni-

pœni-